

[Justitsministeren.]

tagen den sidste, og det tillader jeg mig at se ganske bort fra; det vilde være umuligt at komme med et Forslag her, som det ærede Medlem og hans Kollega vilde føle sig tilfreds med, de er jo i deres egen Indbildning hævet saa højt op over alle os andre, at vi slet ikke kan naa op til at diskutere med dem.

Til det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har jeg kun at sige Tak for den korte og klare Motivering, han gav af sin Tilslutning til Lovforslaget.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Krag kan jeg bringe en saadan Tak og skal kun til det ærede Medlem sige, at naar han fremfører, at ikke alle Amtsudvalg har taget deres Opgave op med samme Alvor — saadan var det vist, det ærede Medlem sagde —, saa er det ærede Medlem jo opmærksom paa, at det herefter gøres noget lettere for Amtsudvalgene at træde op med den fornødne Bestemthed og, hvor det er nødvendigt, afvise Begæringer om Henstand derved, at der paa forskellige Steder i Lovforslaget, men navnlig i § 2, 2det Stykke, udtrykkelig og tydeligere end tidligere er sagt, hvad man i alt Fald maa kræve, for at Henstand kan gives. Derfor haaber jeg, at naar Amtsudvalgene kommer til at arbejde paa Grundlag af dette Lovforslags Ophøjelse til Lov, vil deres Adfærd blive en saadan, at den mere vil tilfredsstille det ærede Medlem.

Hvad angaar Nationalbankens Holdning, da tror jeg, den skyldes navnlig to Hensyn, det ene, at Nationalbanken ikke med Tilfredshed ser, at man viderefører Henstandslovgivningen, fordi jo mere Henstand man giver nu, des vanskeligere vil det blive at naa frem til en Konvertering af Kreditforeningsobligationerne, og at naa dertil er et Ønske, som er meget levende hos mange. Dernæst er der Hensynet — som Nationalbanken ogsaa lægger Vægt paa — til de efterstaaende Prioritetshavere, hvis Sikkerhed jo formindskes med hele det Beløb, som gennem Henstandsloven lægges til første Prioritet og skydes ind foran de senere Prioriteter, saa det er mig meget forstaaeligt, at Nationalbanken har haft Betænkeligheder ved at gaa videre ad denne Vej. Men det har fra anden Side, fra de Mænds Side, som kommer herind med friske Erfaringer ude fra Landet, været stærkt betonet, at netop mange af de bedste og solideste Landmænd, som driver deres Gaarde godt og gør deres yderste for at give enhver sit, hidtil har betalt, hvad de skulde betale, men nu paa Grund af Om-

stændighedernes overvældende Kraft ikke har set sig i Stand til uden Henstand at betale Renter og Afdrag i December Termin 1932. Vi maa jo haabe, at Tiderne bliver bedre end nu. Under disse Forhold kan man ikke nægte, at netop disse Mennesker fortjener, og maaske mere end de, der tidligere har faaet Henstand, at faa det nu. Derfor mener jeg det vel begrundet, at man foretager denne begrænsede Udvidelse af Loven.

Til det ærede Medlem Hr. Hasle skal jeg sige, at det glædede mig at høre, hvor vanskeligt det er at gøre Opposition med Virkning mod de Forslag, som fremsættes paa Grundlag af Kriseforliget, som har bragt Gang i vor Lovgivning og bringer den Hjælp, som under de foreliggende Omstændigheder kan bringes, til de forskellige Erhverv her i Landet, for midt i, at han var ved at kritisere, at man i det hele førte dette Forslag frem, kom han, som den ærede foregaaende Taler har betonet, til at udtale sig om, at dette Lovforslag kunde medvirke til at bevare Familierne paa Gaardene, Landbrugene i det hele, Købmændene ved deres Forretninger og Arbejderne ved deres Hjem. Det er dog ikke saa lidt. Naar dette Lovforslags Gennemførelse kan medvirke til saadanne Resultater — og det kan det utvivlsomt, det erkendte det ærede Medlem udtrykkelig —, er det vel nok værd at arbejde for, for det er ikke hver Dag, vi har Lovforslag fremme til Diskussion, hvor de, der vil gøre Opposition mod dem, gør saadanne Indrømmelser. . . . (Hasle: Jeg gør jo ikke Opposition mod det). Naar det ærede Medlem vil sige noget som Afbryster, maa jeg bede ham sige det saa højt, at jeg kan høre det, for ellers kan jeg ikke faa Lejlighed til at svare derpaa. De Enkeltheder, som det ærede Medlem fremførte, var ikke for en enestes Vedkommende af nogen synderlig Betydning. Dem kan vi, naar det ærede Medlem ønsker det, meget vel i Hurtighed tale sammen om i et Udvalg, og saa kan der maaske paa enkelte Punkter blive vist Imødekommenhed overfor de mere formelle Ændringer, han kunde ønske. Saa haaber jeg, jeg skal faa at se, at ogsaa det Parti, som det ærede Medlem repræsenterer, stemmer for dette Lovforslag, uagtet det stammer fra det slemme Kriseforlig, og at det bliver gennemført med alle Stemmer her i Tinget undtagen de to Kommunisters.

Hasle: Til det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) og til den højtærede Justitsminister vil jeg sige, at det, jeg udtalte, var, at dette Lovforslag økonomisk set ikke betyder noget Bidrag til Løsning